

ΟΥ

χων, τουτέστι λογικός (ἐπι-
άνθρωπου).

ΟΥΜΝΗЙ, αλ, ρε. ἐπιθ. νοερός.

2) = разумный 1. σημασ.

ΟΥΜΟΒΡΕДНОСТЬ, η. θηλ. φρενο-
βλάβεια, παραφροσύνη.

ΟΥΜΟΒΡΕДНЫЙ, αλ, ρε. ἐπιθ.
φρενοβλαβής, νοεβλαβής, παρ-
άφρων.

ΟΥΜΟΛЧАВІЮ, εσν. άορ. - λχάχ.
μ. - λχδ, ήσн. άποσιωπάω-ω,
ήτυχάζω (137). 2) μετβτ.
παρασιωπάω-ω, άποσιωπάω
-ω(τι). = ούταεβάю. παρβλ.
МОЛЧѢ.

ΟΥΜΟΛІЮ, εсн. μ. - λію, ήсн. і-
κετεύω, καθικετεύω, έξικε-
τεύω, δυσωπέω-ω, έχδυσω-
πέω-ω, καταδυσωπέω-ω.
παρακαλέω-ω. παρβλ. μο-
лію, και ουμнлостнвлію.
Σπαθ.-сλ. και περιφραστ.
ουμоліемь єсмь. (ψαλμ.
134. ουμόлнтсλ. παρακλη-
θήсεται).

ΟΥΜΔΡІЮ, εсн. μ. - дрію, ήсн.
σοφίζω, σοφώω-ω, συνετίζω.
2) = ούπρεμдрію. 3) σοφί-
ζομαι τι, ἐπινοώ, δολιεύομαι.
(173. ούμδρн нѣчто. σοφί-
σαι τι). Σμεσ.-сλ. σοφίζο-

μαι, συνετέω-ω, φρονέω-ω
(ψαλ. 93. εδін. . ούμδρн-
теса. μωροι. . φρονήсате).

ΟΥΜΔЧІЮ, εсн. μ. - чд, ήсн. τυ-
ραννέω-ω. = мдчд.

ΟΥМЗ, λ. άрс. νούс. 2) νόημα,
σημασία.

ΟΥМЫВІЮ, εсн. μ. - мыію, εп.
= мыію. Σμεс. και παθ.-сλ.
νίπτομαι, πλήνομαι, λούομαι.
= нмывліюсλ.

ΟΥМЫШЛЕНІЕ, іλ. ούδ. ἐπινόη-
μα, ἐπινόησιс, έννόημα, εφεύ-
ρεσιс. 2) νόημα (194) = помы-
шленіе.

ΟΥМЫШЛІЮ, εсн. μ. - шлію, сн-
шн. ἐπινοέω-ω, έννοέω-ω (161).
= смышлію. 2) ούμмышлію
βουλεύομαι τι. = совѣшавію
(Нсаі. 3. 10. ούмыслнша со-
вѣтѣ лѣкāvнй. βεβούλευν-
ται βουλήν πονηράν).

ΟΥМѢНІЕ, іλ. ούδ. ἐπιστήμη,
ἐπιστημοσύνη, έμπειρία, ἐπι-
τήδευσιс = знаніе.

ΟΥМѢРЕНІЕ, іλ. ούδ. = τώ έπομ.
ΟΥМѢРЕННОСТЬ, η. θηλ. μετριό-
της, συμμετρία, μετριοφρο-
σύνη.

ΟΥМѢРЕННЫЙ, αλ, ρε. ἐπιθ. μέ-
τριος, σύμμετροс = мѣрнй.